

Αφροδίτη ΡΕΤΖΙΟΥ «Δεν βάζουμε πλάτη»

των συναδέλφων, να δυναμώσουν οι κοινοί αγώνες των γιατρών, συνολικά των υγειονομικών με τον λαό για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας».

Η Αφροδίτη Ρέτζιου έγινε μέλος της ΚΝΕ όταν ήταν ακόμη μαθήτρια γυμνασίου και αργότερα εντάχθηκε στο ΚΚΕ. Έχει γαλουχηθεί με τις αξίες και τα ιδανικά του συλλογικού αγώνα, με την ίδια να σημειώνει ότι πρόκειται για στάση ζωής. Τεράστιο κεφάλαιο στη ζωή της είναι και η ψυχιατρική. Η ειδικότητά της αγκαλιάζει και άλλες επιστήμες (φιλοσοφία, ψυχολογία, κοινωνιολογία) αποτελώντας πόλο έλξης για εκείνη. Ως γιατρός γνωρίζει από τα μέσα τα οξυμμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν υγειονομικοί και ασθενείς. Η λίστα με τα αγκάθια του τομέα της υγείας είναι μακρά σύμφωνα με τη νέα πρόεδρο της ΟΕΝΓΕ: οι τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό που ξεπερνούν τις 30.000, τα 200 κλειστά κρεβάτια ΜΕΘ, τα κλειστά κρεβάτια χειρουργείων, η εντατικοποίηση, η αύξηση της κινητικότητας των υγειονομικών, η απλήρωτη δουλειά, η αύξηση της οικονομικής αφαίμαξης των ασθενών με τη συνεχή υποβάθμιση των υπηρεσιών υγείας, η μείωση των δαπανών για την υγεία του λαού.

Κόκκινο πανί είναι και οι ελαστικές μορφές εργασίας διεκδικώντας την κατάργησή τους: «Η κυβέρνηση αντί να προσλάβει μόνιμο προσωπικό, για να μπαλώσει όπως όπως τα κενά προσλαμβάνει επικουρικούς, με μπλοκάκι κ.λπ., γιατί πληρώνονται από τα έσοδα των νοσοκομείων και δεν επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός. Γιατί η κυβέρνηση διαμορφώνει την πολιτική της στην υγεία με κριτήριο το "κόστος" και τις "αντοχές" της οικονομίας. Κόστος για ποιον;», διερωτάται η Αφροδίτη Ρέτζιου. Και δίνει μόνη της την απάντηση: «Για τους μεγαλο-επιχειρηματίες οι οποίοι αξιώνουν ακόμη μεγαλύτερη μείωση του μη μισθολογικού κόστους, πλευρά του οποίου είναι η υγεία».

Στο μεταξύ, η ηγεσία του υπουργείου Υγείας δείχνει να αναγνωρίζει τα προβλήματα, ζητώντας από τους εργαζομένους στο ΕΣΥ να «βάλουν πλάτη». Και ενώ το θερμόμετρο των αντιδράσεων από τους υγειονομικούς ανεβαίνει, τόσο ο Ανδρέας Ξανθός όσο και ο Παύλος Πολάκης (αμφότεροι γιατροί στο επάγγελμα) επιχειρούν να κατευθύνουν τους τόνους της αντιπαράθεσης, επαναλαμβάνοντας σε κάθε ευκαιρία ότι «είμαστε από την ίδια όχθη του ποταμού».

Η Αφροδίτη Ρέτζιου πάλι δεν φαίνεται να πείθεται με τη ρητορική αυτή - αντιθέτως, αμφισβητεί τις προθέσεις των ιθυνόντων στην οδό Αριστοτέλους: «Η πλειοψηφία των νοσοκομειακών γιατρών δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό κάτω από αντίξοες συνθήκες και με τα πενιχρά μέσα που έχουν στη διάθεσή τους να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Η στάση της ηγεσίας είναι υποκριτική. Ταυτόχρονα επιδιώκει όχι μόνο να εξασφαλίσει την ανοχή μας αλλά και να συμμετέχουμε ενεργά στην προώθηση της αντιλαϊκής πολιτικής στον χώρο της υγείας».

Στο πλαίσιο αυτό το χάσμα που χωρίζει την ηγεσία του υπουργείου από την ηγεσία της ΟΕΝΓΕ μοιάζει αγεφύρωτο. Και αυτό διότι, σύμφωνα με την νέα πρόεδρο των νοσοκομειακών γιατρών, τα κριτήρια της αξιολόγησης των γιατρών δεν είναι άλλα από το να συμβάλλουν στη μείωση του κόστους της θεραπείας των ασθενών. «Πλάτη λοιπόν στην πολιτική που σαρώνει τα δικαιώματά μας δεν θα βάλουμε. Πλάτη στους αγώνες θα βάλουμε για την ανατροπή της» υπογραμμίζει.

Οι συνάδελφοι και σύντροφοί της έχουν έναν καλό λόγο για εκείνη. Λένε ότι δεν είναι άνθρωπος της δημοσιότητας. Χαρακτηρίζουν τον λόγο της «ορθό - κοφτό», σημειώνοντας ταυτόχρονα ότι οι αντιπαραθέσεις της έχουν πάντα ιδεολογικό προσανατολισμό, χωρίς να αναλώνεται σε προσωπικούς χαρακτηρισμούς.

Ο ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ ΚΑΪΤΑΝΙΔΗ

δυναμικός συνδικαλιστικός λόγος και το μαχητικό προφίλ που έχτισε τα προηγούμενα χρόνια η ψυχίατρος Αφροδίτη Ρέτζιου κέρδισαν την προτίμηση των νοσοκομειακών γιατρών πανελλαδικά σε μία περίοδο όπου το δημόσιο σύστημα υγείας περνά ίσως τη μεγαλύτερη κρίση του. Το

αποτέλεσμα των πρόσφατων αρχαιρεσιών της Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας (ΟΕΝΓΕ) αποτυπώνει μία ανατροπή: οι πάλαι ποτέ ισχυρές φιλοκυβερνητικές δυνάμεις κατατροπώθηκαν, εισπράττοντας την αποδοκιμασία του ιατρικού κόσμου.

Η ΔΗΠΑΚ (που υποστηρίζεται από το ΚΚΕ) αναδείχθηκε πρώτη δύναμη, γυρίζοντας έτσι μια νέα κόκκινη σελίδα στη συνδικαλιστική ιστορία του κλάδου. Η Αφροδίτη Ρέτζιου, επιμελήτρια Β' στην Ψυχιατρική Κλινική του Γενικού Νοσοκομείου Ελευσίνας Θριάσιο, παρέλαβε τη σκυτάλη από τον οφθαλμίατρο Δημήτρη Βαρνάβα που εκπροσωπεί τον ΣΥΡΙΖΑ. Και μπορεί η νέα πρόεδρος της ΟΕΝΓΕ να ανεβάζει ψηλά τον συνδικαλιστικό πήχη, όμως κρατά χαμηλούς τόνους αντιμετωπίζοντας την εκλογική της νίκη όχι ως προσωπική επιτυχία αλλά ως συνολική επιβράβευση του χώρου του ΚΚΕ έπειτα από δεκαετίες δυναμικού αγώνα. «Η ανάδειξη της ΔΗΠΑΚ σε πρώτη δύναμη είναι θετικό γεγονός. Δείχνει ότι όλο και περισσότεροι συνάδελφοι αναγνωρίζουν την πρωτοπόρα δράση των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ όλο το προηγούμενο διάστημα. Ωστόσο η κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα δεν είναι καλή. Παραμένουν οι αρνητικοί για τους εργαζομένους συσχετισμοί, ο σφικτός εναγκαλισμός από τον παλιό και νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό», λέει ξεδιπλώνοντας τον προβληματισμό της.

Όπως εξηγεί, ακόμη και οι ίδιοι οι συνδικαλιστές συχνά σκοντάφτουν στην απογοήτευση, στη λογική ότι τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει, στις απατηλές προσδοκίες ότι όταν θα έρθει η ανάπτυξη που υπόσχεται η κυβέρνηση όλα θα γίνουν όπως πριν. Εκείνη όμως προειδοποιεί: «Θα συνεχίσουμε, αξιοποιώντας τη δύναμη που μας έδωσαν οι συνάδελφοι, την προσπάθεια να πολλαπλασιάσουμε τις εστίες αντίστασης σε κάθε νοσοκομείο, να ενισχυθούν οι συλλογικές διαδικασίες, να ανέβει η ενεργητική συμμετοχή

“

Είπε:

Και η κυβέρνηση μιλάει για δημόσια υγεία, και εννοεί νοσοκομεία που λειτουργούν σαν επιχειρήσεις, όπως το Νοσοκομείο της Σαντορίνης

Είπαν γι' αυτήν:

Εκτός από δυναμική συνδικαλίστρια, είναι και άψογη στη δουλειά της

(ΗΛΙΑΣ ΣΙΩΡΑΣ, ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ)

”